

LITERATURA CATALANA**PAU - 2010**

L'estructura de l'examen i els criteris generals d'avaluació de *Literatura Catalana* de les PAU 2010 seran els mateixos de les convocatòries anteriors.

Lectures prescriptives (2010)1. ***Maria Rosa***, d'Àngel Guimerà

De la tragèdia romàntica al drama realista: l'evolució del teatre guimeranià. Romanticisme i realisme a *Maria Rosa*. La progressió dramàtica: el doble conflicte (social / passional) altern, l'equilibri intensitat / distensió escèniques. La complexitat psicològica de Maria Rosa i Marçal. Els ressos tràgics: el destí, els elements premonitoris, els personatges secundaris en funció de cor. El vincle simbòlic vi - sang vessada. La síntesi entre el registre col·loquial i l'expressió poètica.

2. ***Solitud***, de Víctor Català

La novel·la simbòlica modernista. El relat iniciàtic: el cicle ascens / descens, l'itinerari espiritual sota guiatge. La muntanya, microcosmos dual: el Pastor, l'Ànima, sant Ponç, l'ermita i el Bram. La dialèctica individu / natura: el procés d'humanització i la fatalitat còsmica. El desig sexual i la maternitat, temes secundaris. La recurrència simbòlica: *leitmotiv* eròtics i de fertilitat (el grill, els cargols, l'esquellinc). El subjectivisme: la descripció impressionista de la realitat. La llengua *mascle*.

3. ***Antologia***, de Vicent Andrés Estellés

L'adscripció al *realisme històric*: un encaix problemàtic. La multiplicitat estròfica i la mètrica, la circularitat estructural, el jo líric desdoblant. Els correlats literaris: Garcilaso, March, Lull, sant Vicent Ferrer... El paratext: el sentit de títols i citacions. Els eixos temàtics: l'amor corporal, la mort, la quotidianitat d'una època, el vitalisme, l'epicureisme, la resistència mitjançant la poesia. L'abast cívica d'una poètica: l' "un entre tants". L'antilirisme, la narrativitat, el to conversacional.

4. ***Allò que tal vegada s'esdevingué***, de Joan Oliver

El teatre oliverià de preguerra. La paròdia del *Gènesi*: la trivialització del mite. Una *pièce bien faite* corrosiva: les convencions de la comèdia burgesa, i la intencionalitat crítica. Altres claus estructurals: la tripartició clàssica, el final obert, les accions elidides, el diàleg i la discursivitat. Els temes: el qüestionament dels valors burgesos, la reflexió irònica sobre el dogma religiós, la condició humana. La caracterització dramàtica: la inversió i l'ambivalència respecte dels rols bíblics.

5. ***Ramona, adéu***, de Montserrat Roig

L'Eixample com a microcosmos. El realisme i el psicologisme: el document, la saga familiar, el relat psicològic. El referent rodoredià. L'estructura: la trama paral·lela, la circularitat, les alteracions temporals, els narradors, els espais tancats. Tres èpoques, tres Barcelones: el tombant de segle, la preguerra civil, el tardofranquisme. Un arquetipus de feminitat. La infelicitat sentimental. La funció dels personatges secundaris. La representació simbòlica d'un món: els *leitmotiv*. El lirisme.

6. ***Bruixa de dol***, de Maria Mercè Marçal

La generació dels 70. Una primera etapa poètica (1977-1982): l'especificitat del recull. L'organització interna: la part individual i la col·lectiva, l'ordenació del material. La significació de títols, divises, citacions. Les tradicions popular i culta: la cançó, el sonet. Referents: de Lorca a Foix o Brossa. Un *ars amandi*: el goig carnal, la solitud emocional. La reivindicació feminista. La iconografia recurrent: la lluna, la sal, la bruixa, la fada, el mirall, l'atzar, el tarot, l'astrologia, la infantesa.